

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte   Nadejda Toma,
Judecători   Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 august 2021, declarat de avocatul Igor Șcheau, în numele inculpatului

Salagor Petru xxxx.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>04.08.2020 - 22.02.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>30.03.2021 - 12.08.2021,</i>
	<i>27.10.2021 - 24.11.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 22 februarie 2021, Salagor Petru a fost condamnat în baza art. 179 alin. (1) Cod penal la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Salagor Petru, la data de 10.05.2020, orele 18:30, aflându-se în s. Xxxx, r-nul Xxxx, având scopul pătrunderii ilegale în domiciliul Marcelei Goroian, situat în s. Xxxx, r-nul Xxxx, fără consimțământul acesteia, încălcând dreptul la inviolabilitatea domiciliului, fără de a avea permisiunea Marcelei Goroian sau a membrilor familiei, a pătruns ilegal în gospodărie, unde s-a aflat mai mult timp și a refuzat să o părăsească la cererea proprietarului.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, urmare a divergențelor constatate în cadrul audierii inculpatului, instanța a dispus examinarea cauzei în ordine generală.

Dat fiind că probele administrate au dovedit incontestabil vinovăția inculpatului, acțiunile lui au fost încadrate în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, ca pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61-75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, care se pedepsește cu amendă în mărime de 650 sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani, condițiile de viață ale acestuia, că nu este angajat în câmpul muncii și nu are o ocupație sau un venit stabil, nu are persoane la întreținere, de către autorități se caracterizează negativ, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Xxxx din 04.01.2009 pentru săvârșirea unei unei infracțiuni deosebit de gravă, fiind eliberat condiționat înainte de termen prin încheierea Judecătorei Xxxx din 04 iulie 2017, deci a comis infracțiunea din 10.05.2020 în stare de recidivă reglementată de art. 34 alin. (1) Cod penal, cuantumului condamnărilor anterioare a lui Salagor P. urmând a fi luate în considerație la aplicarea pedepsei penale, că circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Procurorul în Procuratura raionului Xxxx, Octavian Căinăreanu a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 179 alin. (1) Cod penal la 1 an și 5 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că instanța de fond a dat o apreciere justă circumstanțelor de fapt a cauzei și a calificat corect acțiunile inculpatului în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, totuși, i-a stabilit o pedeapsă prea blândă și neproporțională cu pericolul social al acțiunilor criminale comise.

În mod eronat, instanța a apreciat lipsa circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 Cod penal, care de facto au fost evidențiate și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, care, deși a fost condamnat anterior, din nou săvârșește noi infracțiuni.

Analizând probele administrate și ținând cont de gravitatea infracțiunii, de persoana inculpatului și faptul că anterior a fost condamnat, fiind caracterizat negativ la locul de trai, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, instanța urma să-i stabilească o pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 august 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Salagor Petru, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 12.08.2021.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond nu a ținut cont și nu a individualizat personalitatea inculpatului, că potrivit informației criminalistice și criminologice

privind verificarea persoanei, Salagor P. este o persoană care s-a aflat de mai multe ori în conflict cu legea, conform extrasului din cazierul contravențional, acesta a fost sancționat contravențional de mai multe ori în ultimii 3-4 ani, iar potrivit referinței eliberate de Primarul s. Xxxx, primarul Moraru Vasile, inculpatul are un comportament neadecvat în societate.

Or, ținând cont de materialele cauzei, personalitatea inculpatului face imposibilă aplicarea unei pedepse non-privative de libertate. Deși infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal este una ușoară, care se pedepsește cu amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani și că Salagor P. s-a aflat în detenție mai mult timp, nu a conștientizat faptul că locuiește într-o societate și urmează a se supune la anumite norme de conduită și fără a încălca drepturile celorlalți membri a societății, or, incapacitatea acestuia de a se integra în mediul social, de a participa în mod util și eficient la viața socială, la buna conviețuire și armonia cadrului social, denotă insuficiența aplicării unei sancțiuni penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, pedeapsa sub formă de închisoare este în putere de a reeduca inculpatul și să fie atins scopul scontat cu privire la echitatea socială, or acesta, deși invocă că s-a aflat în stare de ebrietate și nu ține minte bine totul ce a făcut, totuși el a atentat la relațiile sociale referitoare la inviolabilitatea domiciliului, cât și a dreptului de proprietate asupra imobilului aferent aceluși domiciliu, având antecedente penale ne stinse și fiind sancționat prin sentința judecătorei Xxxx din 04 februarie 2009, investită cu formulă definitivă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 iulie 2011.

Instanța de fond urma a sancționa mai dur persoana care deși anterior a fost condamnat a atentat din nou împotriva normelor legale, or, nesancționarea mai aspră a inculpatului contravine scopului pedepsei privind corectarea și reeducarea vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, acest fapt creând un spirit de nesiguranță a cetățenilor în caracterul instabil a pedepsei.

Astfel, având în vedere circumstanțele comiterii infracțiunilor, apreciate în coraport cu personalitatea inculpatului, care nu este angajat în câmpul muncii, caracterizat nesatisfăcător, precum și lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, atingerea scopului pedepsei penale, și anume restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni este posibilă doar cu aplicarea în privința inculpatului a pedepsei cu închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. Avocatul Igor Șcheau declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

Recurentul invocă că în privința inculpatului există circumstanțe atenuante, deoarece a dat dovadă de căință sinceră în comiterea infracțiunii incriminate, menționând clar că va evita pe viitor încălcarea legislației penale, a depus eforturi pentru a repara prejudiciul cauzat prin infracțiune, a comis o infracțiune ușoară.

Pedeapsa penală sub forma de închisoare prezintă cea mai gravă formă de pedeapsă penală prevăzută de Codul penal, urmând a fi aplicată în cazuri excepționale și doar dacă alte măsuri de pedeapsă alternative detenției efective nu vor putea duce la caz la realizarea scopurilor legii penale.

Este cert faptul că la caz nu este echitabilă în sensul art. 61 Codul penal aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare de către inculpat.

Or, fiind în detenție de mai multe luni în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău și nu numai, inculpatul a conștientizat despre inadmisibilitatea comportamentului său, dar și despre necesitatea corectării conduitei sale pe marginea pedepsei aplicate, fapt care atestă că acesta deja a pornit pe calea corijării comportamentului său.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al avocatului (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale inculpatului. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor

alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a comis o infracțiune ușoară și s-a căit, dar a săvârșit infracțiunea în stare de ebrietate și a atentat la relațiile sociale referitoare la inviolabilitatea domiciliului, cât și a dreptului de proprietate asupra imobilului aferent aceluși domiciliu, având antecedente penale ne stinse, este o persoană care s-a aflat de mai multe ori în conflict cu legea, a fost sancționat contravențional de mai multe ori în ultimii 3-4 ani, potrivit referinței eliberate de Primărie are un comportament neadecvat în societate, deci manifestă o incapacitatea de a se integra în mediul social, de a participa în mod util și eficient la viața socială, la buna conviețuire și armonia cadrului social, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurent (*pct. 5. din decizie*), aplicarea-i unei pedepse mai blânde decât cea stabilită de către instanța de apel, care a argumentat clar caracterul excepțional al pedepsei cu închisoare, ar reprezenta o soluție inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei, în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4., 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la

baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Igor Șcheau împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 august 2021, în privința inculpatului Salagor Petru xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 22 decembrie 2021.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico